

Řešeno pro tuláky všech rodekmenů

ORBIS

TRAMPUS

AKTUALITY

§ vydání H §

OBČASNÍ - NĚKOLIKASTRANÍK - OBĚŽNÍ

- červenecové vydání -

1980

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

jsem si někde přečet, zaujalo mě to
a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti

- - - - -

p ř e k l e p y a chyby musíte prominout

- - - - -

POZOR / POZOR / POZOR

Zalíbil-li se ti tento "občasník" a jsi-li
sběratel, přepiš toto vydání, OPIS pošli
dál a TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ !!!
Stačili ti přečtení, předej pak OTU dál
spřízněným duším.

Nechťe kolovat POUZE 14 DNÍ ^o ode dne narození !

XXXXXXXXXX

redakce

Léto v šedejch kopcích

Vodjakšiva nás jezdilo pět. U kamarádů sme byli te trochu blázni. Nikdo s náma nechtěl jezdit, každěj vodpa dnul. Naš e velký kempy, to byla dřina a po Proto taky s náma nejezdily ženy. V normálním žive tě sme si to vynahrazovali jako na truc, a le ven s náma žádná nikdy nechtěla. Trochu sme jima sa te pohrdali, my sme se venku vopravdu dřeli, zakládal sme si na tom, že máme prolezlý snad všechny hřebe novky, že známe naspaměť snad všechny naše kopce a hory. Kdysi sme zjistili, že za každým krásným zážitkem nebo pocitem mus i s tát kus dřiny, propoce ná košile, aby to vopravdu byl zážitek. Podle toho sme jednali. Ka ma rádi z jinejch vosad jezdili na stálý kempy a my šla pali v horku, zimě, dešti, ja ko by nás hnalo vědomí, že život je krásnej, ale krátkej.

Byli sme vlastně jenom taková parta na polykání ki lometrů a hezkejch věcí. Neměli sme ani šerifa, a koliv sme bez řeči uznávali jako autoritu Pavla. N něj se ani nějak nehodila žádná přezdívka, i když sme se vo to často pokoušeli. Pavel byl Pa vel a n moh bejt ani Abbé, jak mu začal říka t All, ani Ja jak mu a ž do dneška říka l Chrob. Já mu chtěl řík Mirku, protože byl Dušínovi z Rychlejšch šípů podob až nápadně. To von v nás zažehnul ten hlad po cest ch.

Letos sme se zase sešli jako obvykle před velkým kempem, by li jsme celí netrpělivi z votřesný jízď vla kem. Stopem sme to nechtě li ris kovat, tři dn se plácet po silnicích není v tom vedru nic příjem nýho. Vystoupili sme na malý stanici, ztracený v l sích, nakoupili jídlo a vypařili se nahoru do kopc Vodjakšiva nás lákaly tím, jak byly neškutečný, ja koby jen načrtnutý na posadí věčnejch mlh a mraků. Jezdívati sme vokolo dál na Slovač a dycky sme si libovali, že se do nich jednou podíváme. Mezklamal nás. Byly šedivý, drany s kamenitejma stezkama, sp stama čistejšch potoků, skalnatejšch sedel a větrnej náhorních planin, kde sme se brouzdali sloní trávo Včera večer sme došli k triangulačnínmu bodu, a pro

Še pód ním byla malá planina s vodou, zůstali sme tam; chtěli sme si pořádně vodpočinout. Vybalujeme zrovna uzdy, když Slim povídá: "Hele, rusalky! Kouknem nahoru a vopravdu, proti bledý večerní obloze se černají tři siluety. Pohybovaly se tam nahore jako stíny duchů, přicházely po hřebenu kolem triangu a my stáli vokouzleně a nehnutě, až ty stíny do cela normálně zavolaly "Ahoójí!"

Byly to tři holky, Slovenky, vo něco starší než my, s lehkou bagáží, šly hřebenovku proti nám a byly s toho málem na větvi, že nás tady potkávají. Ty kopce sgu vopravdu yopuštěnej kus světa. Měly hlad a žízen, ale nejmín půl hodiny sme jen tak povídali, šťastný s jedno nečekanýho setkání pod večerní letní voblohou, šta stný, že slyšíme zase lidskou řeč, protože sa celou tu dobu sme nikoho nepotkali. Něco takovýho nás ani ve snu nenapadlo, holky spadly jako z nebe a my, až drany vágusové, dávají přednost chlapskému mlčení před vání dívčích vlasů, byli xxxxxxxxxxxx podvědomě rádi, že je na světě taky něco jinýho než kopce, hovězí konzervy a Slimovy cigaret. Ty holky nám tu pros tě chyběly, kdyby nepřišly, mu seli sme si je vymyšet.

Konečně nám řeči došly, večere byla hotová a nás te sedě lo na tom malým plácku vosum kolem malýho vohně. Dlabali sme, pokukovali po sobě a bylo nám fajn. Zapálili sme si a poslouchali Ludku, vyprávěla něco svezjm ka mărădkám, smály se tiše a večera pomalu ubejvalo. Najednou šáhla Ludka do uzdy a nocí se vosvaly chvějivý zvuky foukací harmoniky. Bylo to tak nečekaný, že sme naráz zalkli, jen vohen chroustal jedlový klacky a někde v údolí rachotil vlak. Melodie jak o ty kopce tady, klesala a stoupala. Ja ko kouř z naš ich cigaret. Kdy ž sme sa čali jezdit, brával All s sebou kytaru, ale zjistili sme, že nám překáží, a tak sme se spokojili zpíváním, ja nás právě napadlo. Vobyčejně to byl Slim, kterež z nadbytku vnitřní energie najednou z nišeho nic neartikulovaně zařval a skončil v chrapotu a nejagným mumlání. Už sme si na tě zvykli a ta k nás teď Ludka s tou harmonikou přivedla do stavu vytržení, byli sme prostě naměkko. Asi to bylo taky tím, že nám už končila dovolená, potom to neobvyklý setkání, přítomnost těch hezkejch, příjemnejch holek a vůbec, večer byl nád hernej.

Nakonec Ludka vstala a my šli za ní jak vočarová-
ný tou nebeskou hudbnou a š nahoru k trianguláku.
Bylo už před půlnocí, vzadu nad hřebenama vyrůstal
vobrovskej koláč měsíce a dole v údolích se válely
mlhy, bílý v tom neskutečným světle. Už dávno nehra-
la harmonika, ale my ještě seděli, malej těsněj
kroušek lidí urpšřed hluboký letní noci. Víím, že
sme přemejšleli vo stejný věci, jak sme tak mlčky
a vomášeně sledovali pout měsíce. Kvůli takovej
chvkílím, pro tyhle noci a krásný setkání jezdíme
ven.

Teprve dlouho po půlnoci sme šli spát.
K ránu mě probudil nějakěj nejasnej hluk. Bylo tako
vý to šedivý přítmí těsně před úsvitem a já viděl
přes zalepený vočí jenom nějaký nejasný stíny kolem
přístřešku holek. Š pláč, tichý vzlykájí. To mě pro-
budilo docela. Ště sem zahlíd Chroba, jak vylejšá
ze spadáku a de směrem k tomu pláči. Vyhřabal sem
se pracně ze všech zipů a v tu chvíli mi zaleh uši
mlaskavej zvuk dvou facek. Každou vteřinu bylo víc
vidě). Že tny se vylouply postavy dvou holek a opo-
dál shrbeněj raneček useđavě vzlykající Ludky. Před
vohništěm stál se svěšenejšma rukama Pavel a díval
do země. All a Slim se blížili z vopačnej strany.
Nikdo nám nemusel nic vysvětlovat.
Dívali sme se, jak holky balej a vodcházej, až je p
pohltilo šero lesa. Byli sme zase sami.

/Jiří, Rivola/

x x

2 0 0 0

Vymíra jí různý vzácný druhy.
Množí se nám skládky, silnice.
Tak vedem aspon velkou kampan:
Přešijí rok dva tisíce?

šizí taky tra mpský lokality,
bez kampaně, díky technice.
Tak přemejšlejte, kamarádi:
přešijem rok dva tisíce?

BALCAR

8. pokračování

Kdyby měl někdo popsat bitvu dvou indiánských kmenů v době, kdy rudoši ještě nepoznali zbraně a způsob boje Evropanů, byl by jistě překvapen podívanou, která by se mu naskytla: Prudké a krátce trvající šarvátky jednotlivců, hvízd šípů, údery válečnými tomahavky, šelicemi a noži. Do boje zase hovaly i ženy a děti, pokud to bylo nutné a pokud závčas neuteklý.

Indiáni v podstatě rozeznávali dva druhy válek - útočnou a obrannou. K útoku, až již bylo jeho účelem získání kořisti, území, msta apod., se vydávali indiánští bojovníci v tlupách o počtu 6 - 100 mužů. Těmto tlupám velel po dobu boje (u některých kmenů) válečný náčelník. Organizace válečných tlup se lišily s pravidla podle náboženské víry; větší tlupy doplňovali také lovci a ženy.

Jednoduchá válečná strategie tlupy spočívala v neočekávaném úderu bez vyhlášení boje. Mezi jednotlivými kmeny už samozřejmě existovala tradice nepřátelství, takže vykopání válečné sekery nebilo novinkou.

Zajímavým způsobem oznamovali ve svých vesnicích válku Irokésové. Do válečného kůlu satnuli rudě na-barvený tomahavk, ozdobený peřím a vampy (pásky lastur, později korálků, užívané jako ozdoba, peníze i k podávání zpráv). Potom začal zvolený náčelník tančit u kůlu válečný tanec, a jak se k němu přidávali ostatní bojovníci, jako by se tím zapisovali do seznamu jeho družiny. Zatím jim ženy připravovaly potravu a když tanec skončil, vydala se tlupa na "válečnou stezku".

Tak jako v každé jiné armádě měli i indiánští válečníci své "odznaky cti" - tedy jakési hodnosti a vyznamenání - spočívající v různých symbolech. Dodnes je věltý názor, že mezi nimi bylo nejrozšířenější tzv. skalpování, tj. odříznutí skalpové kadeře s kůží a nošení skalpů. Budeme-li však zkoumat tuto otázku hlouběji, přijdeme na to, že skalpování sprvu bylo jen málo rozšířeno mezi severoamerickými kmeny a že neznamenal vždy smrt poraženého. O rozšíření tohoto neblahého zvyku se posta rali sami

Evropané. Již v roce 1641 vypisuje zástupce holan-
ského guvernéra Kieft odměnu za skalpy či hlavy De-
lavárů a v jeho šlépějích pokračují Francouzi, Angl-
čané i Američané (v roce 1756 nabízí guvernér Pen-
sylvánie za skalp muže 130 španělských dolarů a za
skalp indiánské ženy 50 dolarů). Hle jak "civilizova-
vaní" uměli použít "barbarského" zvyku!

Pro Indiány samotné bylo odejmutí skalpu pouze
jednou z forem důkazu statečnosti právě tak jako
např. odsbrojení nepřítele, odcizení koně, zabítí
nepřítele, dotknutí se nepřítele na začátku bitvy
a další odvážné činy, uznávané zvláště obyvateli
prérie. Skalpy vyvěšovali na tyčích před svá týpí,
zdobili jimi koně, obětovali je šivlům a je znám
i "skalpový tanec". Symbolickým vyjádřením udatného
činu bývala úprava per a jejich barvy v čelence.
Dakotové znali podle sestavy per:

- a) prořízl nepříтели hrdlo
- b) zabil nepřítele
- c) zabil nepřítele a skalpoval jej
- d) mnohokrát raněn

x

x

x

/pokračování/

S l u n c e

Po ránu je hodnej strejda,
který tě dloubá do očí
s tebou putuje kam se hneš,
do řeky vleze, na skálu vyskočí.

O přeláni je z něj zlomyslný tyran,
pálí a buší do zpocených zad
vysouší patro, krátí tvůj krok,
člověk by nejradši do stínu pad.

No a večer, když prohám už spát,
jak ovčák beránky za kopce zahání,
aby zas ráno mě s rosou budilo...
to je snad tajemství mého
toulání.

- WABIGOOH -

... /Rumová balada/ ...

hrají Brontosauři

1. ^{Ami} Šel průzračnou nocí a táhnul ž něj rum
tak 5 křížků moudrosti měl
někde se rozdat chtěl ^{Ami}
Když opustil les a poslední dům
tak oheň v dálece uviděl
a tam se rozdat šel. ^{Ami}
- R. ^C Jste prohnaná banda lumpů a lidí ^{Q7}
co mi se na ně dřem ^C
člověk se za vás, červená stydí ^{Q7}
a diví co nosí den. ^{Ami}
2. Tam uprostřed trempů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved
táto prosím tě mlč
Když dostal facku, tak neřek ani muk
jen olíz rozbitej ret
táto prosím tě mlč.
- R. Kdo z nás je - prohnaná banda lumpů a lidí
co my se na ně dřem
člověk se za vás červená stydí
a diví co nosí den

(externí příloha SVOJŠDÍMU)
červen 1980

H L U P Á K V Á H Á

hraje tramp. skupina Katapult

Když ti svoje záda, štěstí ukáže
náladu máš mizernou
těško se ti hledá trocha kuráže
zůstaneš stát jako sloup
Když máš kamaráda a on tě podrazí
náladu máš mizernou
tehdy jeho zrada v srdci zamrazí
zůstaneš stát jako sloup

Hlupák váhá smrt kupředu kupředu uhání
Hlupák váhá ztrácí život v čekání
Hlupák váhá ale život utíká
Hlupák váhá

Když máš kamaráda a on tě podrazí,
náladu máš mizernou
tehdy jeho zrada v srdci zamrazí
zůstaneš stát jako sloup

Hlupák váhá smrt kupředu uhání
hlupák váhá ztrácí život v čekání
hlupák váhá ale život utíká
hlupák váhá

Slyšel jsem, zjistil jsem, inzerce, různé . . .
- - - - -

- MÚNY koupí veškerou literaturu o dolování a hornictví, dulní mapy a jiné. Pište na adresu: Míla Prošek, Komárov u Hořovic 28, PSČ 267 62.
- pozdrav z velkého vandru v Moravském krasu poslali západočechi Mária, Adéla, Olda, Eva, Želva, Taras a Rajče
- Jiskra a spol. se chystají na velký vandr do Rumunska na pohoří RODNET
- Shorty z Montana trempu sezením na Kladně, později v Táboře, nevydržel tíhu samoty a vzal si za ženu Wickii nyní sezením také v Táboře, známou to trampskou právníčku /viz Dým/
- Stav jiný než svobodný opustila Šmudla, tamtéž se chystá i Houla /BRDY/
- Na stránku Duchcov je k zakoupení zajímavá knížka ! Jaroslava Herouta - SLABIKÁŘ NÁVSEVNÍKŮ PAMÁTEK za 12,- Kčs, kterou v r. 1978 vydalo Středisko ! státní památkové péče a ochrany přírody Severočeského kraje.
Obsahuje: přehled slehů a panovníků z dávnověku ! do r. 1945 a jiné čs. kulturní zajímavost
a slovník názvů týka jících se památek.
Víte např. co je PRAMPOUCH, DONÁTOR nebo LAVABO???
- Kdo má doma nepotřebná razítka, ať obrázková nebo jiná ?! Zašlete je na adresu redakce pro potřebu dekorace tohoto plátku.
- LIM. JOE shání poštovní známky, případně i celé obálky se známkama všeho druhu.

R E D A K C E : Limonádový Joe

Josef Medlín - Vlastislavova 565/13, Praha 4
Nusle 140 00

Cena: nevyčísľiteľná

PATISKÁ DOKÁZKA !!!

Hercežiľuje PWS